nyt kun he innostuivat siihen, kieltäisin. "Ei, minä en saa kieltää senkään vuoksi, kun poika näkyi, nauttivat työstä", sanoi sisäinen ääni.

Mutta nyt olin joutua uuteen pulaan, kun tuo pieni pesijä yht'äkkiä kysäsee: "äiti, ollaanko me kiltejä, kun autamme äitiä?" Onko tämä hyvin pesty? Saammeko pestä kyökin lattiaa myös? Kysymyksiä tuli tulvittain. En voinut sanoa, että lattia oli hyvin pesty, sillä poika pienillä käsillään ei voinut kiertää isoa rasua niin kuivaksi, että sillä olisi saanut entisen veden pois pyyhittyä ja sitäpaitsi hän kävellä tallusteli itse vedessä, kastellen kenkänsä märäksi. Sanalla sanoen: tästä tuli hullumpi siivottomuus mitä oli alkujaan ollut. Minua pisti vihaksi. Nyt huomasin nuorempien istuvan vastapestyllä paikalla ja mustaavan kenkiä, mustepilkkuja oli lattia täynnä ja kädet sekä kasvot samoin. Sängynpeitto oli vaarassa.

Että tulin käskeneeksi, ajattelin, eihän se olisi ottanut minulta jos puoli tuntia kun olisi kaikki ollut puhdasta ja entäs nyt? Kenet minä ensiksi puhdistan?

Viha kuohahti, ajatellen leipomistani alakerrassa. Mutta samalla muistin taas, että itse olin halunnut herättää heissä työhalun. Nyt on siis minun asiani neuvoa kuin se työ tehdään.

Maltoin mieleni ja tyynesti revin rasun kahtia kummankin puolen annoin kahdelle vanhemmalle ja seuraaville annoin kuivan rasun, että hän saa pyyhkiä, josta hän kovin ilostui. Nuorin sai kantaa kengänpuhdistus-kojeet kellariin. Selitin, että se on hyvä, kun puhdistaa kengät, vaan niitä ei saa tehdä huoneessa, jossa leikitään ja nukutaan. Muste pestiin käsistä ja kasvoista. Otettiin vaatetta polven alle ja järjestyksessä alettiin pestä lattiaa ja kuivattiin. Sitten mustattiin kengät pariin kertaan, että ne oli hyvät ja sitten oltiin jo väsyneet työhön. Sanoivat huomenna vasta pesevänsä kyökin lattian, jos saa nyt mennä ulos leikkimään. Vielä oli ulkoasussa vähän siistittävää. Pyysivät voileipiä ja hedelmiä pihalle ja siellä syödessä keskusteltiin siitä, miten hauskaa lattian pesu on.

Jos olisin kieltänyt lasten pesemästä, olisin tehnyt väärin. Jos olisin pojan pesua kehunut hyväksi, olisin tehnyt vieläkin huonommin. Hänellä ei ollut ymmärrystä, jos se oli hyvin tai huonosti tehty, vaan innostuksen houkuttelemana teki minkä osasi. Minun velvollisuuteni oli ohjata, näyttää viat hänelle.

Usein sanotaan lapselle mieliksi: "kyllä se on hyvä" ja samalla iskетään silmää aikuisille, että "narrataan vähän, ettei tulisi paha mieli." Vaan minä en narrannut. Ei lapsen sentään mennyt mieli pahaksi. Selitin että kävellä ei saa pestävällä paikalla, että kengät kastuvat ja lika niissä kulkee paikasta toiseen liaten lattian ja rasu täytyy olla pieni, että sen voi kiertää. Lapsi koetti lempeästi neuvoa noudattaa ja heti kysyi: "onko nyt parempi?" "Nyt muistan, näinhän äitikin tekee."

Jos olisin narrannut lapsen mieliksi, ei hän olisi osannut erottaa hyvää pesua huonosta ja jos joskus olisi sen huomannut itsestään olisi hän ehdottomasti halveksinut äidin antamaa lausuntoa.

Kun joskus olen sairastanut, ovat lapset tehneet minulle kaikki askareet vointinsa mukaan, ilman että heitä olisi siihen käsketty. Kahdeksan vuotiaana vanhin poika keitti perunoita ja paistoi lihapullia, kun kolme vuorokautta makasin sängyssä. Itse hän tuohon luvan pyysi ja kaikki ohjeet, eikä siinä päivällisessä mitään moittimista ollutkaan, vaan soosi meni piloille. Aina kun laitan ruokia, ovat lapset katsomassa ja tekevät monenlaisia kysymyksiä, josta johtui se, että he tietävät miksi mikäkin laji sekotetaan ruokaan.

Olen sattunut olemaan poissa ruuanlaitto-ajan. Mieheni, joka on tavallinen "kotikokki", ei osannutkaan kaikkia mutkia. Silloin vanhin pojista ohjasi. "Tee näin, pane tätä, näin äidin olen nähnyt tekevän."

He haluavat usein pyhäisin keittää isälle ja äidille kahvia, ja kun tietävät varman määrän, osaavat kyllä, ja kattavat pöydän aivan kuin isot ihmiset.

Tämä ei liene kaikin ajoin tarpeellista, mutta kun he haluavat niin en millään muotoa tahdo estää. Heidän suuri nautintonsa on siinä, kun minä poistun joskus asioille, että he saavat pestä ja puhdistaa jonkun paikan, vaikka heistä on vaan yksi tyttö ja kolme on poikia.

No niin, siitä nyt näemme, että he osaavat jotain järjestää, vaan hyvin usein sattuu kuitenkin niin että minä olen juuri järjestänyt heidän huoneensa ja he tulevat sisään ja puolen tuntia kestäneen leikin jälkeen näyttää huone siltä kun ei sitä olisi viikkokauteen siivottu. Käsken järjestää kaikki paikoilleen. Se jää tekemättä, he ovat kaikki syyttömiä, syyttäen toinen toistaan. Silloin täytyy antaa lievä rankaisu ja panna pakosta järjestämään huone. Kukaan ei vastusta ja pian on kaikki ennallaan. Vaan äidin sydämessä on kalvava tunne, joka pian muuttuu itkuksi ja ajatus, voi miksi minä näin tein.

"Älä itke, äiti, se on meidän syy, kun me emme tottele heti," sanoi yksi heistä. "Niin, äiti sanoi jo eilen samasta asiasta ja toissapäivänä," sanoo toinen. "Nyt me emme enään tee sellaista."

Ja pian me itkemme kaulatusten ja sitten he eivät tiedä millä he voisivat hyvittää äidin mielen. Heidän suurin rangaistuksensa on siinä, kun he näkevät äidin loukkaantuvan tai pahastuvan.

Ei pidä kurittaa lasta, sanon vieläkin niin kauan kuin muu keino auttaa ja jos kurittaa, niin se ei saa olla hevosen kuria. Kämmenelle lyönti, hiljainen, ei tee suurta. Onpa häpeä, että saa kurin, ja tuo häpeä sattuu yhtä kipeään kuin kova lyönti, ellei lapsi ole pilattu sillä, että sitä aina lyödään, syventymättä siihen, että lapsen tottelemattomuuteen on niin monelaiset syyt. Esim. hän on kiintynyt johonkin leikkiin, niin ettei malta erota siitä. Vaan jos hän sanoo, minä en ole tuota tehnyt, enkä siis tarvitse korjata, se on toisen tehtävä, eli toisin sanoen hän valehtelee, tarvitsee hän rangaistuksen, ellei muuten tunnusta syyllisyyttään. Muuten äidin täytyy olla niin lähellä lasta, että tämä uskaltaa kertoa hänelle kaikki murheensa, huolensa ja mielitekonsa ja äidin on otettava osaa kaikkiin lasten murheisiin ja myöntää heille kaiken mikä ei ole vahingoksi, vaikka se tuottaisikin äidille uutta vaivaa.

Äärettömän vaikea asema on äidin kohta ja äitejä on monenlaisia. Tästä koitan kirjoittaa toiste, mitä saa äiti kärsiä niiden äitien taholta, jotka itse pysyttelevät kaukana lapsestaan.

K.

KODIN OSASTO

(Jatkoa viime numeroon)

Jokainen nainen tietää, mikä voimakas veto on suuren ostokiihkoisen joukon näkemisessä, se tempaa mukaansa. Kaikki mielenjännityksellä ostavat tavaraa, joka ensi silmäykselläkin näyttää hyvälle. Henkilön, joka voi tällaista houkuttelevaa vetovoimaa vastustaa, täytyy omata koko joukon tervettä harkinta- ja arvostelukykyä. Hänen täytyy osata arvostella tavaraa laatunsa eikä hintansa mukaan.

Onneksi voi se nainen, joka haluaa paremmin arvostella pumpulikankaita, pian oppia siihen kutakuinkin. Ja koska pumpulikankaita enimmän käytetään ja koska niitä käytetään tarpeisiin, missä tarvitaan lujuutta ja kestävyyttä, niin juuri näiden kankaiden lähempi tunteminen merkitsee vähemmän kulunkia työläisperheen kukkarolle.

Yksi helpoin ja tavallisin keino pumpulikankaan tarkastamisessa on sen tunnusteleminen sormensa neniillä kankaan nurjalta puolen. Mutta jokaisella ei ole hyvin kehittynyt tuntoaisti. Voidaan kuitenkin tätäkin aistia kehittää melko paljon harjottelun kautta.

Tunnustellessa kangasta tulee se ensiksikin ottaa käteensä oikealla tavalla. Ei ole sillä hyvä, että hieroo kangasta sormiensa välissä, kuten tavallisesti tehdään. Kolme ensimäistä sormea tulee asettaa kankaan alle ja sitten lujasti ja tasaisesti vetää peukaloa kohti, jolla pidättää kangasta paikallaan.

Erinomainen keino tutustua pumpulikankaisiin on hankkia näytetilkkuja ensiluokan kankaista ja tutkia niitä. Kaikissa suurissa vaatekaupoissa jaetaan näytetilkkuja halullisille Vertailemalla ensiluokan kankaita halpoihin kankaisiin, voi pian oppia tuntemaan hyvän kankaan erilleen kelvottomasta kankaasta. Vertaillessa tulee ottaa huomioon ero kankaiden välillä, niiden paino, kudonta korkeus, pehmeys j.n.e.

Lakanakankaita arvostellessa y.m. raskaampia musliinikankaita, voi niiden arvon helposti oppia tuntemaan tunnustelemalla kangasta sormenpäillään. Siten helposti voi huomata onko kangas tiheää vaiko harvaa kudontaa ja onko siinä tärkkelystä, jolla ostaja petetään uskomaan, että hän saa hyvää kangasta silloin kun kangas todellisuudessa onkin kaikista ala-arvoisinta lajia.

Myöskin tunnustelemalla kretonkiy.m. leninkikankaita voi helposti huomata, jos ne ovat liiaksi liukkaan tuntoisia, sillä silloin ne ovat alaarvoisia ja menettävät näkönsä ensi pesussa.

Hyvä keino nukkakankaiden arvostelussa on tämä: ota kankaan päästä kiinni molemmin hyppysin läheltä laitaa ja nykäse lujaan ja äkkiä. Jos kangas on heikkoa kudontaa, niin se kohta repeää. Kaikki nukkakankaat ovat tehdyt siten, että sileäksi kudottu kangas kuletetaan useita kertoja hienohampaisten siilinterien yli. Ja kun tehtailijat haluavat saada nukkakankaan hyvin muhkean näköiseksi, harjataan siitä niin paljon nukkaa pystyyn, että kudonta heikontuu. Tällainen kangas ei kestä kauan.

Tiedämme että silkkikankaita hyvin paljon väärennetään nykyaikana, että niihin sekotetaan tinaa, sinkkiä, liimaa tai rautaa. Mutta ei olla vielä yhtä tietoisia siitä, että yhtä suurta väärennystä harjotetaan pumpulikankaiden valmistamisessa. Pumpulikankaisiin sekotetaan useammanlaisia tärkkelyksiä, kiinansavea, liitua y.m. että ne näyttävät paksuille ja lujille kankaille. Väärennyksen voi usein huomata kynsimällä kankaan pintaa, joskus voi sen maistaa koskettamalla kangasta kieleensä. Myöskin tarttuu liitujauho, tärkkelys tai savi mustiin hansikkaisiin, kun hieroo kangasta käsissään.

Jos kankaaseen on käytetty kovin paljon "vieraita aineksia" voi sen huomata kun rypistää kangasta; se jää ryppyiseksi. Nähdäksesi onko kangas tasaista kudontaa ota siihen kiinni molemmin hyppysin ja vedä ensin yhtäälle, sitten toisaalle. Jos kangas on kehnoa kudontaa, venyy se pois mallilitaan hyvin helposti. Ja jos kude tai loimi luisuu kun työnnät sitä kynnelläsi, niin silloin saat olla varma, että kangas ottaa venyäkseen saumojen vierillä.

Saadaksesi selville sen, jos hiki muuttaa kankaan värin, kasta se herassa, piimästä eronneessa kirkkaassa nesteessä tai hapatetussa riisivedessä ja kuivaa viruttamatta.

Jos liinakankaasta myydyssä vaatteessa on pumpulia seurassa, voi sen saada selville keittämällä kankaan tilkun väkevässä soodavedessä. Liinaset kuteet tummenevat ja pumpuli jää valkoiseksi. Värillisten kankaiden värinsä pitäväisyyden saat selville parhaiten asettamalla tilkun auringon valoon lasin alle. (Jatk.)

TYHMIÄ NEITSEITÄ

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

jumalaa ja itkettävät akkoja. Mikä kauhea ristiriita, puhua ja pauhata sellaisen puolesta, jota ei itse usko olevankaan. Tällaisten tyhmyyksien johdosta minä luen papit myöskin tyhmien neitseitten joukkoon ja sitä osottavat myöskin ne törkeät rikokset, mitä niin usein saamme kuulla pappien tehneen.

Minä hartaasti toivoisin, että kaikki työläiset tulisivat taitaviksi ja varustaisivat öljyä lampuihinsa, että näkisivät taas ensi vaaleissa kenelle antavat tuon kultaisen oikeutensa, äänensä. Ei tarvitse olla kovin jänkki, ymmärtääkseen mitä on sosialismi. Älkää peljätkö pieniä mustia kirjaimia valkoisella paperilla, vaan ottakaa ja lukekaa ja tutkikaa ja te tulette huomaamaan, ettei se ollutkaan sellaista, kuin jotkut ovat sanoneet sen olevan.

Niin on käynyt tämän kirjoittajallekin. Tultuani Suomesta minä melkein pelkäsin niitä ihmisiä, joita sanottiin sosialisteiksi. Olin kuullut heistä niin kauheita asioita kuin Matti Haapojasta. Mutta kiitos siitä idän tovereille, että he antoivat minulle kirjoja luettavaksi ja johdattivat minut sille tielle, jota myöten jo miljoonat käyvät samaa päämäärää kohden.

240 Eekkeriä mäki-maata myytävänä.

Kaikki aidattua. Paljo karjaa ja farmikalustoa. Vesi lähteistä ja puroista. Helppoa puhdistaa. Jos mieltyttää, kirjottakaa: B. H. Stark, omistaja, Stella, Washington.